

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA

F. G. JACOBSE

přednesené dne 20. ledna 2005¹

1. V této věci se Španělské království domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise 2002/461/ES ze dne 12. června 2002 o schválení účetní závěrky členských států pro výdaje financované ze záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) za účetní období 2001 (dále jen „napadené rozhodnutí“²).

Právní rámec

3. Společná zemědělská politika je financována podle pravidel stanovených nařízením č. 1258/99 (dále jen „základní nařízení“³), které stanoví, že záruční sekce financuje intervence zaměřené na stabilizaci zemědělských trhů prováděné na základě předpisů Společenství v rámci společné organizace zemědělských trhů⁴.

4. Odůvodnění základního nařízení stanoví, že:

„je potřebné upravit dva druhy rozhodnutí, jedno týkající se schválení účetní závěrky

2. Španělsko zvláště napadá změny vypracované v rámci postupu schválení účetní závěrky některých platebních agentur schválených členskými státy a opravu uplatněnou u účtů jedné takové platební agentury, Castilla-La Mancha.

3 — Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103). S účinností pro výdaje uskutečněné ode dne 1. ledna 2000 bylo nařízením č. 1258/1999 zrušeno a nahrazeno nařízením Rady (EHS) č. 729/70 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 94, s. 13), které bylo pozměněno zejména nařízením Rady (ES) č. 1287/95 ze dne 22. května 1995 (Úř. věst. L 125, s. 1); na základě čl. 16 odst. 2 a přílohy nařízení č. 1258/1999 se odkazy v dřívějších předpisech na ustanovení nařízení č. 729/70 považují za odkazy na tatáž ustanovení nařízení č. 1258/1999.

4 — Článek 1 odst. 2 písm. b) a čl. 2 odst. 2.

1 — Původní jazyk: angličtina.

2 — Úř. věst. L 160, s. 28.

záruční sekce fondu a druhé stanovící důsledky, včetně finančních oprav, které budou vyvozeny z výsledků kontrol souladu výdajů s předpisy Společenství“⁵.

8. Taková rozhodnutí týkající se souladu jsou upravena v čl. 7 odst. 4, jehož první pododstavec stanoví, že Komise „rozhoduje, které výdaje mají být vyloučeny z financování [...], pokud shledá, že tyto výdaje nebyly uskutečněny v souladu s předpisy Společenství“.

5. První druh rozhodnutí týkající se schválení účetní závěrky je upraven čl. 7 odst. 3 základního nařízení a druhý druh rozhodnutí týkající se souladu s předpisy je upraven v čl. 7 odst. 4 uvedeného nařízení.

9. Rozhodnutí týkající se souladu se přijímají v souladu s následujícím postupem stanoveným v čl. 7 odst. 4:

6. Ohledně rozhodnutí o účetní závěrce čl. 7 odst. 3 vyžaduje, aby do 30. dubna roku následujícího po daném rozpočtovém roce Komise na základě údajů uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. b) byly schváleny účetní závěrky platebních agentur. Dané ustanovení vyžaduje, aby členské státy předaly Komisi roční účetní závěrky platebních agentur, které se týkají operací financovaných záruční sekci fondu s příloženými informacemi nezbytnými k jejímu schválení a osvědčení o úplnosti, přesnosti a věcné správnosti předaných účetních podkladů.

„Před vydáním rozhodnutí o zamítnutí financování oznámí Komise písemně výsledky ověřování a dotyčné členské státy písemně oznámí své odpovědi; poté se obě strany pokusí dosáhnout dohody o opatřeních, která mají být učiněna.

7. Článek 7 odst. 3 dále stanoví, že rozhodnutím o schválení účetní závěrky není dotčeno přijetí dalších rozhodnutí Komise týkajících se souladu s výdajovými pravidly Společenství.

Není-li dosaženo dohody, může členský stát ve lhůtě čtyř měsíců požádat o zahájení řízení směřujícího ke smíření jejich postojů, jehož výsledky budou předmětem zprávy zaslané Komisi, která ji před vydáním rozhodnutí o zamítnutí financování posoudí.

Komise zváží částky, které mají být vyloučeny z financování, zejména s ohledem na

5 — Devátý bod odůvodnění.

význam zjištěného nesouladu. Komise vezme v úvahu povahu a závažnost porušení předpisů a finanční ztrátu, kterou Společenství utrpělo.“

stanovit vyšší výdajů uskutečněných v každém členském státě v průběhu daného účetního období, které jsou uznány za financovatelné EZOZF, aniž jsou dotčena pozdější rozhodnutí týkající se souladu s výdajovými pravidly Společenství⁹. Článek 7 odst. 1 prováděcího nařízení dále stanoví:

10. Kromě postupů stanovených v základním nařízení mají být rozhodnutí o schválení účetní závěrky a rozhodnutí týkající se souladu s výdajovými pravidly Společenství podle čl. 7 odst. 5 uvedeného nařízení dále upravena podrobnými pravidly přijatými odděleně. Taková dodatečná pravidla byla přijata nařízením č. 1663/95 (dále jen „prováděcí nařízení“⁶). Ohledně rozhodnutí o schválení účetní závěrky jsou stanovena následující pravidla.

„Částky, které mají být na základě uvedeného rozhodnutí navraceny od členských států nebo jim vyplaceny, se stanoví odečtením záloh vyplacených v průběhu daného účetního období od výdajů uznaných za financovatelné za totéž účetní období ve smyslu prvního pododstavce.“

11. Informace, které mají členské státy předložit⁷, včetně ročních účetních závěrek týkajících se výdajů financovaných záruční sekci fondu, se posílají Komisi do 10. února kalendářního roku následujícího po skončení dotyčného účetního období⁸.

13. Článek 7 odst. 2 prováděcího nařízení stanoví:

12. Rozhodnutí o schválení účetní závěrky podle čl. 7 odst. 3 základního nařízení má

„Do 31. března následujícího po skončení účetního období sdělí Komise dotčenému členskému státu výsledky ověřování předaných údajů spolu se změnami, které navrhuje.“

6 — Nařízení (ES) č. 1663/95 ze dne 7. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 729/70 týkající se postupu schválení účetní závěrky záruční sekce EZOZF (Úř. věst. L 158, s. 6; Zvl. vyd. 03/18, s. 31), ve znění nařízení (ES) č. 2245/1999 ze dne 22. října 1999 (Úř. věst. L 273, s. 5; Zvl. vyd. 03/26, s. 335).

7 — Vyše uvedeny v bodě 6.

8 — Článek 4 odst. 2.

9 — Článek 7 odst. 1 prováděcího nařízení.

14. Ohledně rozhodnutí týkajícího se souladu s výdajovými pravidly Společenství podle čl. 7 odst. 4 základního nařízení čl. 8 odst. 1 prováděcího nařízení stanoví následující podrobná pravidla týkající se postupu při jednání mezi daným členským státem a Komisí, který vede k přijetí takového rozhodnutí:

„Dojde-li Komise na základě šetření k závěru, že výdaje nebyly uskutečněny v souladu s předpisy Společenství, sdělí toto zjištění dotyčnému členskému státu a uvede nápravná opatření, které je třeba učinit pro zajištění souladu s těmito předpisy v budoucnosti.

Sdělení obsahuje odkaz na toto nařízení. Členský stát odpoví ve lhůtě dvou měsíců a Komise může následně upravit svůj postoj [...]

Po uplynutí lhůty stanovené pro odpověď svolá Komise dvoustranná jednání a obě strany se pokusí dosáhnout dohody o opatřeních, která mají být přijata, a ohledně posouzení závažnosti protiprávního jednání a finanční ztráty Společenství. Po jednání a po uplynutí lhůty pro dodání dalších informací, kterou stanoví Komise po tomto jednání v dohodě s daným členským státem, nebo, pokud členský stát nepřijme

pozvání k jednání ve lhůtě stanovené Komisí, po uplynutí této lhůty Komise formálně sdělí své závěry členskému státu. [...] Aniž je dotčen čtvrtý pododstavec tohoto odstavce, obsahuje toto sdělení posouzení veškerých výdajů, které má Komise v úmyslu vyloučit z financování podle čl. 7 odst. 4 nařízení (ES) č. 1258/99.

Členský stát uvedomí Komisi co nejdříve o nápravných opatřeních přijatých k zajištění souladu s předpisy Společenství a o dni jejich skutečného použití. Až do dne skutečného použití nápravných opatření přijme Komise případně jedno nebo více rozhodnutí o vyloučení výdajů, kterých se týká nedodržení předpisů Společenství podle čl. 7 odst. 4 nařízení (EHS) č. 1258/1999.“ *(neoficiální překlad)*

Skutkové okolnosti

15. Po obdržení ročních účetních závěrek týkajících se výdajů uskutečněných španělskými platebními agenturami za účetní období 2001 Komise sdělila španělským orgánům výsledek kontroly dopisem ze dne 27. března 2002. Dopis uváděl, že se jedná o sdělení jak podle čl. 7 odst. 2, tak i podle čl. 8 odst. 1 prováděcího nařízení. Navrhoval

provést účetní závěrku několika platebních agentur včetně platební agentury Navarra do dne 30. dubna. Komise tehdy nenavrhlala provést účetní závěrku platební agentury FEGA, Castilla-La Mancha, Baléares, La Rioja a Pais Vasco, u kterých před přijetím rozhodnutí o schválení účetní závěrky požadovala další šetření a informace. Příloha dopisu uváděla v jednotlivých případech povahu dalšího šetření a informací požadovaných před návrhem na provedení účetní závěrky, spolu s výsledky kontroly Komise.

vyjádření týkalo jak schválení účetní závěrky za účetní období 2001, tak postupu stanoveného pro přijímání pozdějších rozhodnutí týkajícího se souladu s předpisy. Španělské orgány konstatovaly, že osvědčovateli tvrdil, že obdržel dostatečné záruky úplnosti, přesnosti a věcné správnosti účetních podkladů; že navrhl schválení účetní závěrky; a že oprava navrhovaná Komisí by měla být revidována, neboť chyba se týkala pouze podpory na půdu pro zavlažovanou kukuřici vyřazenou z produkce, a nikoli navíc též vyrovnávacích příspěvků, jak tvrdí Komise. Španělské orgány tedy tvrdily, že oprava by měla být stanovena ve výši 17 855 eur, a nikoli 1 831 526 eur.

16. Na zasedání Výboru EZOZF dne 19. dubna 2002, jehož se účastnily španělské orgány, Komise rozdal souhrnnou zprávu obsahující výsledky kontroly a návrh napadeného rozhodnutí.

18. Dne 11. června 2002 španělské orgány poslaly Komisi doklady týkající se účtů platební agentury Navarra a jejich souladu s výdajovými pravidly Společenství.

17. Španělské orgány následně poslaly několik odpovědí na dopis Komise ze dne 27. března a na souhrnnou zprávu a návrh rozhodnutí. V dopise ze dne 22. dubna 2002 španělské orgány sdělily Komisi svá vyjádření k návrhu rozhodnutí a ke zprávě. V dopise ze dne 25. dubna 2002 španělské orgány předaly Komisi vyjádření týkající se účtů Castilla-La Mancha. Na základě písemného sdělení vydaného osvědčovatelem dne 23. dubna 2002 v odpověď na návrh rozhodnutí se toto

19. Komise vydala napadené rozhodnutí dne 12. června 2002. Rozhodnutí, které stanovilo, že se zakládá na čl. 7 odst. 3 základního nařízení, schválilo účetní závěrku všech španělských platebních agentur kromě FEGA a Pais Vasco a zahrnovalo změny schválených

úctů. Změny podle všeho reagují na chyby v některých platbách provedených Castilla-La Mancha, Navarra a Pais Vasco, které byly označeny v souhrnné zprávě.

20. Následně španělské orgány dále odpověděly na dopis Komise ze dne 27. března 2002 posláním dokumentů týkajících se účtů Castilla-La Mancha a Pais Vasco a jejich souladu s výdajovými pravidly Společenství Komisi.

21. Španělsko poté zahájilo toto řízení a domáhá se částečného zrušení napadeného rozhodnutí na základě toho, že porušuje prováděcí nařízení a že oprava navrhovaná pro účty Castilla-La Mancha byla nesprávná.

Údajné porušení prováděcího nařízení

Hlavní žalobní důvod

22. Španělsko tvrdí, že napadené rozhodnutí je vadné, neboť porušuje prováděcí nařízení

tím, že španělské orgány nebyly řádně konzultovány Komisí, pokud jde o změny, což je v rozporu s čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení. Zejména Komise porušila toto ustanovení tím, že přijala napadené rozhodnutí bez zohlednění odpovědi španělských orgánů na návrh rozhodnutí, bez pozvání Španělska ke dvoustrannému jednání za účelem posouzení závažnosti účetní chyby a bez možnosti požadovat v případě potřeby zahájení smířčího řízení.

23. Komise tvrdí, že postup schvalování účetní závěrky upravený čl. 7 odst. 3 základního nařízení a článkem 7 prováděcího nařízení by měl být odlišen od postupu týkajícího se kontroly souladu s výdajovými pravidly Společenství, který je upraven v čl. 7 odst. 4 základního nařízení a v článku 8 prováděcího nařízení. Napadené rozhodnutí, jehož odůvodnění stanoví, že jím není „dotčeno další přezkoumání podle čl. 7 odst. 4 [základního] nařízení“¹⁰, se řídí postupem schválení účetní závěrky, který byl před přijetím rozhodnutí dodržen ve všech ohledech.

24. Komise dále přezkoumává údajné porušení čl. 8 odst. 1 prováděcího nařízení. Konstatuje, že postup stanovený v tomto

10 — Devátý bod odůvodnění.

ustanovení pro kontrolu souladu s výdajovými pravidly Společenství byl zahájen dopisem ze dne 27. března 2002. Nicméně vzhledem k rozlišení mezi tímto postupem a postupem schválení účetní závěrky zdůrazňuje, že oprava obsažená v napadeném rozhodnutí je prozatímní. Konečné rozhodnutí o zamítnutí financování lze učinit pouze po výměně stanovisek podle čl. 8 odst. 1.

prozatímního snížení až do okamžiku konečné účetní závěrky takto potvrzeným Soudním dvorem je oprávněna provést prozatímní snížení v rozhodnutí o schválení účetní závěrky až do okamžiku konečného zamítnutí financování.

Posouzení

25. Jako potvrzení své pravomoci navrhopvat zмінены v rozhodnutí o schválení účetní závěrky, která jsou zásadně prozatímní až do dokončení postupu podle čl. 8 odst. 1, Komise odkazuje na judikaturu, v níž Soudní dvůr jasně stanovil oprávnění Komise v době do vydání konečného rozhodnutí o schválení účetní závěrky snížit platby splatných částek záloh, pokud zjistí, že vnitrostátní orgán v rozporu s právem Společenství uskutečnil některé výdaje financovatelné z Fondu¹¹. Uvedené rozsudky předcházely zřízení paralelních postupů odděleně upravujících rozhodnutí o schválení účetní závěrky podle čl. 7 odst. 3 základního nařízení a rozhodnutí o zamítnutí financování na základě nesouladu s výdajovými pravidly Společenství podle čl. 7 odst. 4 uvedeného nařízení. Komise tvrdí, že obdobně se systémem

26. Na úvod je třeba konstatovat, že tvrzení Komise, že dodržela postup schválení účetní závěrky, není zcela správné. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 12. června 2002, nikoli přede dnem 30. dubna 2002, jak požaduje čl. 7 odst. 3 základního nařízení. Nicméně žalobce nenapadá rozhodnutí na tomto základě, ani to není uvedeno v jeho podáních.

27. S uvedenou výhradou jsem toho názoru, že Komise chápe právní rámec upravující schvalování účetní závěrky správně. Článek 7 odst. 3 základního rozhodnutí výslovně stanoví, že rozhodnutím o schválení účetní závěrky „není dotčeno přijetí dalších rozhodnutí“ o vyloučení výdajů z financování z prostředků Společenství, pokud shledá, že tyto výdaje nebyly uskutečněny v souladu s předpisy Společenství. Článek 7 odst. 1

¹¹ — Rozsudky ze dne 17. října, Německo v. Komise, C-342/89, Recueil, s. I-5031, bod 16, a Itálie v. Komise, C-346/89, Recueil, s. 5057, bod 16.

prováděcího nařízení toto opakuje a stanoví, že částky, které mají být na základě uvedeného rozhodnutí navraceny od členských států, se stanoví odečtením záloh od výdajů uznaných za financovatelné. Zjevně tedy rozhodnutí o schválení účetní závěrky může stanovit změny.

28. Je-li třeba další potvrzení zákonnosti jednání Komise, lze jej poskytnout zejména v následujících dvou bodech.

29. Zaprvé čl. 7 odst. 2 prováděcího nařízení stanoví, že je-li to vhodné, lze vydat navrhované změny roční účetní závěrky platební agentury před schválením účetní závěrky, pokud jsou návrhy sděleny členskému státu do dne 31. března. Navrhované opravy účtů Castilla-La Mancha a Pais Vasco byly sděleny dopisem ze dne 27. března 2002, čímž byl tento požadavek splněn.

30. Zadruhé řádně navržené změny roční účetní závěrky obsahující výdaje uskutečněné v rozporu s pravidly Společenství pro společnou organizaci daného trhu nejsou pouze povoleny podle čl. 7 odst. 2, ale jsou ve skutečnosti vyžadovány v souladu s obecným pravidlem uvedeným Komisí, že Komise není

oprávněna v takovém případě vázat finanční prostředky¹². Skutečnost, že toto pravidlo bylo stanoveno v rozsudcích týkajících se platby měsíčních záloh, není podstatná. Jak konstatuje Komise, Soudní dvůr výslovně stanovil, že je obecně použitelné¹³. Kromě toho z judikatury vyplývá, že bylo tímto způsobem uplatňováno¹⁴.

31. Uvedení dva činitelé potvrzují výklad právního rámce upravujícího schvalování účetní závěrky, který předložila Komise a se kterým souhlasím.

32. Jsem tedy toho názoru, že nedošlo k porušení postupu schválení účetní závěrky, kromě toho, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno do dne 30. dubna 2002, jak vyžaduje čl. 7 odst. 3 základního nařízení.

33. Rovněž sdílím názor Komise, že nedošlo k porušení čl. 8 odst. 1 prováděcího nařízení.

12 — Věci výše uvedené v poznámce pod čarou 11, bod 14 rozsudků.

13 — Tamtéž v bodě 15.

14 — Viz například rozsudky ze dne 25. února 1988, Nizozemsko v. Komise, 327/85, Recueil, s. 1065, body 24 a 25, ze dne 8. ledna 1992, Itálie v. Komise, C-197/90, Recueil, s. I-747, bod 38, a ze dne 24. ledna 2002, Francie v. Komise, C-118/99, Recueil, s. I-747, bod 38.

34. Dopis ze dne 27. března 2002 zasláný Komisí žalobci výslovně uvádí, že se jedná o sdělení podle daného ustanovení, a stanoví nápravná opatření za účelem zajištění souladu s výdajovými pravidly Společenství v budoucnosti. Španělské orgány, jak se zdá, vzaly na vědomí status dopisu ze dne 27. března 2002 tím, že zaslaly několik odpovědí, v nichž reagovaly na opravy navrhané Komisí v souladu s postupem podle čl. 8 odst. 1.

36. Proto jsem dospěl k závěru, že ani postup schválení účetní závěrky, ani postup podle čl. 8 odst. 1 prováděcího nařízení týkající se pozdějšího rozhodnutí o souladu nebyl napadeným rozhodnutím porušen.

Další argumenty týkající se údajného porušení prováděcího nařízení

37. Španělsko předkládá tři další argumenty týkající se tvrzení, že prováděcí nařízení bylo porušeno.

35. Tvrzení Španělska, podle kterého Komise tím, že nesvolala dvoustranná jednání a případně neumožnila smírčí řízení za účelem dosažení dohody o opravě, porušila čl. 8 odst. 1 prováděcího nařízení, je podle mého názoru neopodstatněné. Postup pro finalizaci oprav stanovený v uvedeném ustanovení nebyl ještě ukončen v době, kdy Španělsko podalo žalobu, a tedy bylo předčasné tvrdit, že došlo k porušení daného postupu. Ve skutečnosti, následně v souladu s daným postupem Komise pozvala dopisem ze dne 10. prosince 2002 Španělsko ke dvoustrannému jednání o opravě.

38. Zaprvé tvrdí, že nedodržení postupu stanoveného v čl. 8 odst. 1 prováděcího nařízení, a tedy neposkytnutí možnosti španělským orgánům, aby se vyjádřily ke změnám, bylo v rozporu s jejich právem na obhajobu. V odpovědi na to Komise tvrdí, že změny navrhané v napadeném rozhodnutí byly čistě prozatímní až do přijetí rozhodnutí týkajícího se souladu výdajů podle čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení a že svým dopisem ze dne 27. března 2002 zahájila tento postup, který členským státům dává právo být vyslechnut před přijetím takového rozhodnutí¹⁵; rovněž tak nedošlo k porušení práva Španělska na obhajobu. V každém případě

¹⁵ — Viz rozsudek ze dne 9. ledna 2003, Itálie v. Komise, C-177/00, Recueil, s. I-233, bod 23.

Komise konstatuje, že Španělsko mohlo sdělit svůj názor týkající se navrhovaného rozhodnutí jak na zasedání Výboru EZOF dne 19. dubna 2002, neboť s předstihem obdrželo kopii navrhovaného rozhodnutí i souhrnnou zprávu, která se ho týkala, tak i ve svých písemných sděleních Komisi před přijetím napadeného rozhodnutí. To, že Komise nakonec přijala původně navrhované změny bez ohledu na vyjádření španělských orgánů, je podle mého názoru jiná otázka.

dalo očekávat, že čl. 7 odst. 2 by výslovně povolil členskému státu v zájmu ochrany svých finančních zájmů odpovědět na jakýkoli návrh Komise učiněný v rámci postupu schválení účetní závěrky.

39. Na prvním místě lze konstatovat, že čl. 7 odst. 2 prováděcího nařízení neodkazuje výslovně na právo členského státu sdělit svůj názor, pokud jde o změny. Dodržování práva na obhajobu je základní zásadou práva Společenství, která, jak při několika příležitostech rozhodl Soudní dvůr, musí být zaručena i v případě absence pravidel upravujících dané řízení¹⁶. Tato zásada vyžaduje, aby adresáti rozhodnutí výrazně ovlivňujícího jejich zájmy měli takové postavení, ve kterém mohou účinně projevit svůj názor před přijetím rozhodnutí. Vzhledem k důležitosti pojící se s dodržováním práva na obhajobu a v zájmu srozumitelnosti by se

40. Na druhou stranu lze argumentovat obráceně, neboť změny v rámci postupu schválení účetní závěrky jsou čistě prozatímní a postup týkající se souladu výslovně stanoví právo být vyloučen ve vztahu ke konečným opravám, a neexistuje tedy potřeba samostatně vyjádřeného práva na obhajobu. Na druhé straně se mi zdá, že jeho zopakování by bylo v souladu se snahou zachovat rozlišení mezi danými dvěma postupy, z nichž je každý sám o sobě koherentní.

41. Nicméně výsledek projednávané věci na vyřešení této otázky nezávisí.

42. Jsem přesvědčen, že příležitosti, které španělské orgány využily k tomu, aby sdělily Komisi svůj názor na navrhované změny, jim poskytly dostatečné právo na obhajobu. Ústní a písemné sdělení Španělska za tímto účelem prokazují nesporné uznání oběma stranami, že Španělsko může napadnout návrhy před schválením účetní závěrky.

16 — Viz například rozsudek ze dne 24. října 1996, Komise v. Lisrestal a další, C-32/95 P, Recueil, s. I-5373, bod 21; ze dne 28. března 2000, Krombach, C-7/98, Recueil, s. I-1935, bod 42; ze dne 21. září 2000, Mediocurso v. Komise, C-462/98 P, Recueil, s. I-7183, bod 36, a ze dne 12. prosince 2002, Cipriani, C-395/00, Recueil, s. I-11877, bod 51.

Údajné porušení jeho práva na obhajobu tedy nebylo prokázáno.

Údajné nesprávné změny účtů Castilla-La Mancha

43. Španělsko dále tvrdí, zadruhé, že Komise nesdělila opravu v kontextu schválení účetní závěrky, a zatřetí, že souhrnná zpráva není dostupná ve španělštině, což je obojí podstatným porušením postupu schválení účetní závěrky. Obě tvrzení byla předložena v odpovědích Španělska, a proto jsou novými důvody předloženými v průběhu řízení.

44. Podle čl. 42 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora nové důvody nelze předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení. Tak tomu v projednávaném případě není.

45. Jak tvrdí Komise, obě tvrzení jsou proto nepřijímatelná.

46. Španělsko napadá odůvodnění finanční opravy účtů Castilla-La Mancha navrhované v souhrnné zprávě o schválení účetní závěrky záruční sekce pro účetní období 2001¹⁷. Tato zpráva navrhuje opravu ve výši 1 831 526 eur z důvodu chyb v odvětví orných plodin.

47. Rozhodnutí o schválení účetní závěrky stanoví výši výdajů uskutečněných v jednotlivých členských státech v průběhu daného účetního období, které jsou uznány jako financovatelné EZOZF; z toho vyplývá, že Komise nevyhnutelně přistoupí ke stanovení (byť prozatímnímu do vydání následného rozhodnutí týkajícího se souladu) částek, které nejsou takto uznány¹⁸.

48. Dále, ustálená judikatura praví, že základní nařízení umožňuje Komisi náúčtovat EZOZF pouze částky vyplacené v souladu s pravidly stanovenými pro různá

17 — Dokument „AGRI/60939/2002-FR final“. Viz oddíl 6.5.

18 — Článek 7 odst. 1 prováděcího nařízení.

zemědělská odvětví¹⁹ a následně ukládá Komisi zamítnout financování výdajů, pokud shledá, že došlo k chybám²⁰.

2001 („osvědčující zpráva“). Podle osvědčující zprávy, jak uvádí Komise, došlo ke dvěma druhům chyb v účtech za účetní období 2000 a v účtech za účetní období 2001.

Argumenty účastníků týkající se odůvodnění opravy

49. Předně je třeba konstatovat, že Komise v duplice přijala tvrzení Španělska, že oprava neměla být uplatněna na vyrovnávací příspěvky, a konstatovala, že má v úmyslu zohlednit tento nárok při posuzování výše konečné opravy. Jinak se účastníci neshodují na tom, zda bylo oprava odůvodněná.

50. Ve svých tvrzeních Komise stanoví důvody pro návrh opravy. V tomto ohledu se opírá o zprávu osvědčovatele Castilla-La Mancha ze dne 23. ledna 2002 založenou na kontrolách příslušných účtů za účetní období

51. V účtech za účetní období 2000 měla počítačová chyba za následek vyplacení nesprávné částky podpory pro některé pozemky oseté tvrdou pšenicí. Druhá nevysvětlená chyba v účtech za účetní období 2000 se týkala počítačového programu na zjištění nedostatků v údajích nutných k zajištění souladu s požadavky na minimální rozlohu za účelem prohlášení půdy za vyřazenou z produkce; tato chyba měla za následek vyplacení vyšších plateb, než jaké měly být vyplaceny.

52. Podle osvědčující zprávy, jak uvádí Komise, podobné nedostatky v účtech za účetní období 2001 naznačují, že chyby v účtech za účetní období 2000 nebyly opraveny před navržením dalších účtů. Na základě chyb uvedených v osvědčující zprávě Komise tvrdí, že jejich výskyt je náhodný. Odkazuje na označení chyb v účtech z roku 2001, které se týkají pšenice, a na obtíže při přepočtu proměnných, které měly být zohledněny při výpočtu plateb za vyřazení z produkce, což bylo po opakování druhého typu chyby nezbytné.

19 — Viz rozsudky výše uvedené v poznámce pod čarou 14.

20 — Viz například rozsudek ze dne 9. ledna 2003, Řecko v. Komise, C-157/00, Recueil, s. I-153, bod 44.

53. Komise zejména odkazuje na chybné platby v roce 2001 následkem nesprávného použití snížení rozlohy půdy vyřazené z produkce, pokud jde o zavlažovanou kukuřici. Rovněž tvrdí na základě osvědčující zprávy, že výsledky kontrol nebyly řádně zaevidovány a že jejich absence nebyla zjištěna příslušným počítačovým programem.

55. S poukazem na pokyny Komise č. 8²¹ Španělsko dále tvrdí, že daná chyba je systémová a že posouzení celkového počtu chyb ve všech odvětvích v účtech za účetní období 2001, jež uvádí ve výši 7 725 641 eur, spadá pod úroveň významnosti ve výši 1 % celkových výdajů, což je 8 759 994 eur. Závěrem tvrdí, že neexistuje důvod ukládat finanční opravu, přinejmenším nikoli postupem schválení účetní závěrky.

Posouzení

54. Španělsko nicméně není toho názoru, že chyby označení v osvědčující zprávě odůvodňují opravu navrhovanou Komisí. Vykládá postoj přijatý osvědčovatelem, pokud jde o nedostatky v účtech za účetní období 2001, jinak než Komise. Spoléhá na písemné sdělení osvědčovatele ze dne 23. dubna 2002, které stanoví, že jeho vyjádření k chybám v osvědčujících zprávách za daná dvě účetní období nejsou totožná. Podle tohoto sdělení se vyjádření týkající se účetního období 2001 vztahuje pouze na nesprávné použití koeficientu pro penalizaci půdy nesprávně vyřazené z produkce, pokud jde o zavlažovanou kukuřici. Daná chyba tedy ovlivňuje pouze tuto část rozpočtu, nikoli všechny platby v odvětví orných plodin. Španělsko, které zjevně spoléhá na hodnocení uvedené ve sdělení ze dne 23. dubna 2002, tvrdí, že odpovídající peněžní hodnota dané chyby je 17 855 eur, což je hodnota chyby týkající se zavlažované kukuřice.

56. Není sporu o tom, že při posuzování výše chyby Komise nesprávně zahrнула vyrovnávací příspěvky.

57. To samo o sobě vyžaduje zrušení napačeného rozhodnutí, pokud jde o opravu výdajů v položce podpory.

58. Španělsko nevznáší jiný relevantní argument za účelem stanovení, zda byla oprava

21 — Dokument č. VI/5331/98 nazvaný „Zásady pro osvědčování účtů platebních agentur EZOZF“.

odůvodněná. Zejména pokud Španělsko tvrdí, že celkový počet chyb spadá pod úroveň významnosti stanovenou pokyny Komise č. 8, které se týkají posuzování chyb vnitrostátními osvědčovatelí, nezakládá svá tvrzení na relevantních důvodech. Tyto pokyny zjevně neupravují pravomoc Komise navrhnout změny v rozhodnutí o schválení účetní závěrky.

59. Postup schválení účetní závěrky výslovně vyžaduje, aby Komise stanovila výši výdajů uskutečněných v členských státech, které jsou uznány za financovatelné EZOZF²². Soudní dvůr konstantně rozhoduje, že za účelem určení porušení pravidel společné organizace zemědělských trhů není vyžadováno vyčerpávajícím způsobem prokázat, že kontroly byly nedostatečné nebo že došlo k chybám v číslech, přestože Komise musí předložit důkazy vážných a odůvodněných pochyb ze své strany ve vztahu ke kontrolám nebo číslům sděleným členskými státy; je to členský stát, kdo je v nejlepším postavení pro sběr a ověřování údajů vyžadovaných pro účetní závěrku účtů EZOZF a následně je na členském státě, aby předložil co nejpodrobnější a nejpůlnější důkazy, že kontroly provedl a čísla jsou přesná a, je-li to třeba, že tvrzení Komise jsou nesprávná²³. Členský

stát nemůže vyvrátit zjištění Komise pouhým tvrzením nepodloženým důkazy spolehlivého a funkčního systému kontroly²⁴.

60. Ve svých podáních Komise uvedla významné důkazy o pochybnostech ze své strany, pokud jde o věrohodnost daných kontrol provedených v roce 2001. Nejenže tvrdila, že chyby, k nimž došlo v roce 2000, včetně dvou počítačových chyb, jejichž následkem došlo k nesprávným platbám za tvrdou pšenici a za zemědělskou půdu vyřazenou z produkce, nebyly v následujícím roce opraveny, ale rovněž na základě vyjádření v osvědčující zprávě pro rok 2001 výslovně zdůraznila chybné platby následkem nesprávného použití snížení rozlohy půdy vyřazené z produkce, pokud jde o zavlažovanou kukuřici, a absenci kontrol za účelem zajištění zaevidování výsledků kontrol. Podle výňatků z osvědčující zprávy připojené k obavám Komise absence těchto kontrol, jak zjistil osvědčovatel, se týká odvětví orných plodin obecně.

61. Španělsko nepředkládá důkazy ani o výsledcích těchto kontrol, ani o tom, že

22 — Článek 7 odst. 1 prováděcího nařízení.

23 — Viz rozsudek ze dne 6. března 2001, Nizozemsko v. Komise, C-278/98, Recueil, s. I-1501, body 39 až 41; Řecko v. Komise, uvedený výše v poznámce 20, body 15 až 17, a ze dne 4. března 2004, Německo v. Komise, C-344/01, Recueil, s. I-2081, bod 58.

24 — Viz například rozsudek ze dne 9. ledna 2003, Řecko v. Komise, uvedený výše v poznámce pod čarou 20, bod 18.

tvrzení Komise jsou nesprávná. Dále neprokázalo, že nedostatky zjištěné v systému kontrol v roce 2000 byly napraveny tak, aby umožnily spolehlivé fungování systému v roce 2001. Žádný z těchto tří požadavků²⁵ není splněn pouhým tvrzením, že chyba ovlivňuje pouze tu část rozpočtu, která se týká zavlažované kukuřice.

pokud členský stát neposkytl žádné důkazy o tom, že se Komise opírá o nesprávné skutečnosti, ani neprokázal, že zjištěné chyby neovlivnily rozpočet Společenství, ani že jej ovlivnily ve výrazně menším rozsahu, než byl odhad Komise²⁷.

62. Jsem proto toho názoru, že Komise poskytla důkazy o vážných a důvodných pochybnostech ve vztahu ke kontrolám sděleným členskými státy, a v důsledku toho oprávněně konstatovala porušení výdajových pravidel Společenství a v souladu s tím navrhla finanční opravy.

64. Jak jsem již konstatoval, Španělsko neprokázalo, že tvrzení Komise, pokud jde o chyby v účtech, byla nesprávná. Dále nebyly poskytnuty žádné důkazy proti skutečnostem, na nichž se tvrzení zakládala, ani důkazy prokazující, že chyby neovlivnily rozpočet Společenství.

63. Pokud jde o částku opravy, kromě zahrnutí vyrovnávacích příspěvků se mi posouzení zdá být v souladu s tím, jak Soudní dvůr uplatňuje zásadu stanovenou v judikatuře týkající se důkazního břemene²⁶ na situaci, v níž Komise provedla posouzení na základě výsledků kontrol. Za daných okolností Soudní dvůr potvrdil posouzení,

65. Dále v podáních Španělska nic nenaznačuje, že chyby ovlivnily rozpočet Společenství ve výrazně menším rozsahu, než byl odhad Komise. Na základě judikatury týkající se důkazního břemene²⁸ pouhé tvrzení, že chyby ovlivňují pouze zavlažovanou kukuřici, které není podepřeno žádnými důkazy spolehlivého a funkčního systému kontrol, nijak nevyvrací učiněné posouzení.

25 — Které musí členské státy splnit podle judikatury uvedené výše v poznámkách pod čarou 23 a 24.

26 — Viz výše uvedený bod 59.

27 — Viz rozsudek ze dne 21. března 2002, Španělsko v. Komise, C-130/99, Recueil, s. I-3005, body 90 a 91.

28 — Viz výše uvedený bod 59.

66. Z těchto důvodů není, podle mého názoru, kromě části týkající se vyrovnávacích příspěvků, výše opravy navrhované Komisí nesprávná.

67. Protože Španělsko neuspělo ve většině svých žalobních důvodů, je namístě rozhodnout, že oba účastníci řízení ponесou vlastní náklady řízení.

Závěry

68. S ohledem na výše uvedená vyjádření jsem toho názoru, že Soudní dvůr by měl:

- 1) zrušit rozhodnutí Komise 2002/461/ES ze dne 12. června 2002 o schválení účetní závěrky členských států pro výdaje financované ze záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) za účetní období 2001 v části týkající se opravy provedené u výdajů v souvislosti s vyrovnávacími příspěvky;
- 2) ve zbývajícím rozsahu žalobu proti Komisi Evropských společenství zamítnout;
- 3) rozhodnout, že oba účastníci řízení ponесou vlastní náklady řízení.